

Parroquia del Maruor

En 1769 se reuneixen devant
del Ministre principal de Marina de
Mataró la marineria del Maruor
~~just~~ amb variis individus terres-
tres (gent de la terra, com diuen aquí)
pera tractar de la nova construcció
de capella o igleria en dit veï-
nat. Els reunits eran 76 entre
els dos estaments de mar i terra.

S'ha d'observar que els apellidats
els concurrents son, quasi
tot, els mateixos qui encare
avui porten la majoria de
família, mes nomina, abundant
els Maristany, Millet, Pagés, Bertran,
Estaper, Ponés etc.

Tots els reunits acorden per a la rea-
lització del projecte nomenar quatre
representants: dos marins matriculats
i dos de la terra que deuen esser
renovats cada any.

El marins deporitum ja en caixa
la cantitat de 666 lirres, i cuatre
raus, i nombran com a representants
propis a n'En Pau Glaupallas, i
a n'En Antoni Pagès; el primer
en calitat de contador i el segon
com a caxer.

El terrestre ofereixen també
una cantitat, i además En Francis
co Tortanill ofereix donar
gratuitament i tenir interès
tot el terreno qu' es necessi-
ti per a construir la iglesia
més deu parrò ^{més} en devant
del la terra que posseix en
el lloc anomenat „La Mes-
quita„ I que donaria gru-
atuitament tota la pedra qu'
necessita per a la construcció.
En Francis co Fruch cedeix tam-
bé tot el troç de terra que
posseix en el mateix lloc de

3

"La Mesquita" sent ne l'us
que cregueren convenient,
i que si no l necessitaven
per a la construcció podien
vendre'l o enagenarlo per a
sems cuartos per a la obra.

L'estament terrestre nom
bra per us representants al
sobredit Fran^{co} Fontanills,
i a n'En Josep Pagés.

En 1770, El bisbe de Bar
celona Josep Climent en un
interessant document dirigít als:
"Dilectis Nobis in Christo Francis
um Fontanills, Paulo Lampalles,
Josepho Pagés, et Antonio Pagés,
habitatoribus vicinatis mun
cipati del Maron Parroquia
Sancti Martiri de Fayá etc."

4

esten el permís per a la edificació de la Iglesia, admeten i alabament el lloc designat.

En aquest document consta qu'en aquella època el Monest. no constava de més de 110 cases i com de 170 famílies.

En 1783 el bisbe Gadrino de Barcelona, enterrat que la Iglesia monacal estava aca- bada esten permís al rector de Tazà per a beneir i dir missa a la referida Iglesia en tot dia de festa amb la precisa obligació d'explicar la doctrina cristiana immediatament després del Evangelí.

En 1818, 13 de abril, el rei Fernando Septim consent en que es declarés Vicaria perpètua la dita Iglesia, representada de la parroquia de Tazà.

En 1819, el rei Ferran VII fa
nomenament del primer rector
a favor d'En Josep Serra.

En 1864 el rector i alcalde
de Masnou demanen al Sr Bis-
be que interposi sa influència
perquè la iglesia parroquial n'és
engrandida, ja que en aquella
època no era capara per ls 4,036
animes de que constava la po-
blació. El bisbe va informar
satisfactòriament; se va fer un
plano per un arquitecto; però
la cosa no va passar endavant,
i encara avui dia hi ha la mis-
meixa iglesia, el mateix altar
malmenat, qu'allavors ja volien
canviar o restaurar, la matei-

6

La orga inservible del tot a
un dia, les mateixes pintures
po artístiques. Solament,
amb posterioritat se construí
la capella del Santíssim que
per sempre alubats sia!

De aquest centenari lo
menys qu'eu pot sentir es
una reforma de tot lo que
està ruïnós, un embelliment
de lo que hi ha mesquí, es
a dir una restauració digne
des descendents des que
amb grans sacrificis hos-
tiren la casa de Déu nos-
trana. Per boca de nostres
avis sabem que'l temple fou
pujant pels mateixos vehins.
Jothom hi treballava de la ma-
nera que podia, i més no, ~~en~~

7
traçant cabassos de sorra, apro-
fitant els diumenges.

El que esciïa aquests sat-
lles, ha rentat als pens curis
explicar amb l'alegria que tot
el poble tirava les cordes
pel llarc dels carrers que
pujaven les campanes amunt
del cel del campanar que s'a-
reca per sobre'l poble de
cara'l mar que fou el be-
vol de nostres barques pes-
cadors, dels llauts qu'a-
naren més tant a Andalu-
cia i ultimament dels
beixantins, que s'arrimaren
a les Aneniques, portant la
riquesa que ~~ha~~ donà la
gran creixença a la vila
iberenca.

1

Jades de la església del
Mamon i apellidos que
perro són primitius.

En 1864 el rector i l'alcal-
de sol·liciten del bisbe que s'in-
teressi aprop del govern que
dongui mitjans per engrandir
la església ja que, en aquella
època, és insuficient pels 4.036
persones que hi habiten.

Del mes de Novembre hi ha
una comunicació de l'arqui-
tecte Joan Cortés de Ribera
dient que adfinita el projecte
que li demanaren pel subre-
dit engrandiment.

Del Decembre següent hi ha
un comunicat del Sr. Rector

mit

~~Es des Scimus
Museum misterium
Credo~~

Hi van: 7 millef. —
Maristangs. 2 — Pagei 6 —
Estoper 3 — Isern 4 —
Olivei 2 — Marti 4 —
Alvina 3 — Bertan 6 —
Fruch 2 — Ebrals 3 —
Just 2 — Fontanably 2 —
Rosi 5 — Gals 2 — Fibres 2 —
Kornpeller 2 —

2
i del alcalde dirigit al Sr. Bisbe
contestatant el requeriment que'l
havia fet dit Sr. Bisbe, dient
que no podien donar cap
cuarto directament però que
indirectament contribuïrien
en mes de 120,000 (pte, 9) que
es portarien en el trasllat del
Cementiri, compra del lloc per al
nou, ciudenutació mixta,
com també per l'arreglo de
l'altar major ja que diuen
que l'existent es inervible.

De l'any 1865 (Juny) hi ha
un informe del Sr. Bisbe de Barce-
lona, com president de la Junta
d'Obres de la Diòcesi, que consue-
ra la necessitat de l'engrandiment
de l'Església (constant que allavors el Monest.
Cistercià de 1034 edificis) i d'una companyia
el quartet per a remetre-lo al Govern de
la Província.

En 1864 El rector i l'alcalde solliciten del bisbe que
hagi i'interessi a prop del govern
perquè donem el mechs per
la grandia la iglesia ja que
è, en aquella época, insuportable
per 4,036 personas que hi
habitem.

Del novembre hi ha una co-
municació del arquitecte Joan
Costes de Ribera dient que
adjunta el projecte que li
demanen pel rebuixat en
mandament.

Del Desembre venent hi ha
un comunicat del rector i l'alcalde
al bisbe contestant al requeriment
dell i hi havia el dit de Bisbe, dient
que no podiem donar cap resposta, ja

rectament, pero que incline-
lument contribuïren en
una de ~~400~~ 120,000 que's
restarien en el resultat del ce-
mentiri; com una del lloc per a
el non indemnizació de no-
~~en~~ com també pel ane-
go del altar moris i que
dieren que l'existent és
irremediable.

Del 1865 (l'any) hi ha un ^{capítol} do-
cument del bisbe de Barcelona con-
fident de la Junta d'obres de
la Diòcesi, que es refereix a la
existència del engrandiment de la plaça,
(no mentant el dato de no allargar la Mar-
xa constant de ~~18~~ 34 eclipsis) i
dins acompanya el projecte, ^{aprovat} ~~aprovat~~
també al Govern de la província

Dades de la església
del Marmen i (apellidos)
que seuen con primitius

Apollidor primitus

3

7	—	Millet
7	—	Maristany
6	—	Pasé
3	—	Estaper
4	—	Sern
2	—	Oliver
4	—	Marti
3	—	Alvina
6	—	Bertran
2	—	Fruch
3	—	Candl
2	—	Surt
2	—	Fontanills
2	—	Bois
5	—	Gala
2	—	Fabres
2	—	Gampalles
2	—	